

Έσα Κασιάρου, *Νηπιαγωγός*

Εικονογράφηση: *Αιμιλία Κονταίου, amy@graphikon.net*

Οι νάνοι γέρασαν

Εξω από το σπίτι του Άγιου Βασίλη έπεφτε πυκνό χιόνι. Οι νεαροί νάνοι έπαιζαν χιονοπόλεμο στην αυλή και έφτιαχναν ένα μεγάλο χιονάνθρωπο. Οι παπούδες νάνοι, βρίσκονταν μέσα στο σπίτι και σκέφτονταν πώς θα τα καταφέρουν φέτος να αντεπεξέλθουν στις προετοιμασίες της Πρωτοχρονιάς. Είχαν πια γεράσει πολύ.

Ο Πίντο ο νάνος δεν άκουγε πια σχεδόν καθόλου. Άλλα του έλεγε ο Αϊ Βασίλης άλλα απαντούσε αυτός. Ο Ντούι ο νάνος έπρεπε να επισκεφτεί οπωσδήποτε το γιατρό, γιατί η πρεσβυωπία του είχε αυξηθεί πολύ και δεν έβλεπε καλά. Αυτό το είχε προσέξει από πέρυσι ο Αϊ Βασίλης αλλά το έλκθηρό του ήθελε επισκευή και έτσι δεν πρόλαβε να τον πάει στον οφθαλμίατρο. Όσο για τον Λόμτο ήταν πια πολύ αργά για να του μάθουν γράμματα. Ότι είχε καταφέρει μέχρι τώρα στη ζωή του, ήταν να αντιγράφει γράμματα. Ο Αϊ Βασίλης πηγαινοερχόταν ανήσυχος. Τους κοιτούσε και σκεφτόταν:

- Τι θα γίνει; Θα τα καταφέρουν; Εγώ πρέπει να κοιτάξω ξανά το χάρτη, να ετοιμάσω τα ελάφια, να πλύνω τη στολή, να τη σιδερώσω. Δεν προλαβαίνω να τους βοηθήσω, ελπίζω να μην πάει κάτι στραβά φέτος. Τα παιδιά περιμένουν με ανυπομονησία τα δώρα που έχουν παραγγείλει.

Οι παραγγελίες των παιδιών ήταν πολλές όπως κάθε χρόνο. Τα γράμματα έφταναν στο σπίτι του Αϊ Βασίλη μέσα σε τεράστιες σακούλες.

Κάποια παιδιά, όμως, δεν πρόλαβαν να στείλουν τα γράμματά τους με τις επιθυμίες τους, γιατί είχαν κλείσει τα ταχυδρομεία και έτσι άρχισαν να τηλεφωνούν στο σπίτι του Αϊ Βασίλη.

- Αϊ Βασίλη το τηλέφωνο χτυπά συνέχεια, σε ζητούν, τι να κάνουμε; είπε ο Ντούι ο νάνος.

- Ας πάει κάποιος από εσάς να απαντά στα τηλέφωνα και να σημειώνει τι δώρα θέλουν τα παιδιά, εγώ έχω πολύ δουλειά.

Κανένας νάνος όμως δεν ήθελε να κάνει αυτήν τη δουλειά γιατί ο ήχος του τηλεφώνου τους χτυπούσε στα νεύρα.

Όλοι ...; Όχι! Εκτός..... από έναν. Τον Πίντο το νάνο, που επειδή δεν άκουγε δεν τον ενοχλούσε το συνεχόμενο ντρίν- ντρίν του τηλεφώνου.

- Μετά χαράς είπε ο Πίντο. Θα σηκώνω εγώ το τηλέφωνο, άλλωστε μου αρέσει να ακούω τα παιδιά. Είμαι και περίεργος να μάθω τι δώρα ζητούν.

Πήρε χαρτί και μολύβι, κάθισε δίπλα στο τηλέφωνο και αυτό αμέσως χτύπησε.

- Εδώ το σπίτι του Αϊ Βασίλη. Ποιος είναι; ρώτησε.

- Είμαι ο Γιάννης.

- Καλημέρα Φάνη. Τι θέλεις; του απαντά.

Ο Γιάννης, όμως, μέσα στην αγωνία του να προλάβει να πει το δώρο που θέλει δεν άκουσε το νάνο που τον απεκάλεσε Φάνη.

- Θέλω ένα φορτηγό.

- Εντάξει. Το σημειώνω. Καλά Χριστούγεννα. Δεν πρόλαβε να κλείσει το τηλέφωνο και ξαναχτύπησε.

- Εδώ το σπίτι του Αϊ Βασίλη. Τι θέλετε παρακαλώ; είπε.

- Είμαι η Ελένη και θέλω μια σκούπα.
- Εντάξει. Το σημειώνω. Καλά Χριστούγεννα.

Το τηλέφωνο χτυπούσε όλη την ημέρα. Το χέρι του είχε κουραστεί πια να γράφει ονόματα και επιθυμίες.

Όταν σημείωσε και την τελευταία επιθυμία διάβασε τις σημειώσεις που κράτησε.

Για να ρίξω και εγώ μια κρυφή ματιά μαζί του.

Όταν τηλεφώνησε ο Γιάννης και ζήτησε φορτηγό, ο Πίντο σημείωσε: Ο Φάνης θέλει οδηγό.

Όταν τηλεφώνησε η Ελένη και ζήτησε μια σκούπα, σημείωσε: η Λένη θέλει κούπα.

Όταν τηλεφώνησε η Κατερίνα και ζήτησε ένα αληθινό παγόνι, σημείωσε: η Τερίνα θέλει ένα αληθινό κυδώνι.

Όταν τηλεφώνησε ο Λευτέρης και ζήτησε ένα τρένο, σημείωσε: ο Τέλης θέλει ένα φρένο.

Αχ ! βρε Πίντο! Τι σου ζήτησαν τα παιδιά, τι άκουγες και σημειώνες εσύ; Μήπως κάποιος από εσάς άκουσε τι ζητούσαν τα παιδιά, γιατί εγώ που κοιτάζω κρυφά τις σημειώσεις του, διαβάζω περίεργα παιχνίδια. Να σας διαβάσω μερικά:.. Δρομάκι, κουρέλι, φιλί.-λέτε να ζήτησε το παιδί πουλί; Μήλο,, άστρο..... α... !!Είμαι σίγουρη ότι το παιδάκι θα ζήτησε κάστρο. Πω-πω περίεργα παιχνίδια! Υπάρχει παιχνίδι πλάτη; μήλο; Αχ! βρε Πίντο! Πρέπει οπωσδήποτε ο Αϊ Βασίλης να σου πάρει δώρο ακουστικά.

Αφού διάβασε και δεύτερη φορά τις σημειώσεις του και διαπίστωσε ότι δεν είχε κάνει κανένα λάθος, τις έδωσε στον Ντούι, που είχε την πρεσβυωπία, να τις διαβάσει και αυτός και να ετοιμάσει τα κουτιά των δώρων.

Πήρε, λοιπόν, στα χέρια του ο Ντούι τις σημειώσεις και άρχισε να διαβάζει: **ο Φάνης θέλει οδηγάρα, η Λένη θέλει κουπάρα, η Τερίνα θέλει κυδωνάρα.** Μα καλά αναρωτήθηκε πού θα βρω τόσο μεγάλα κουτιά να βάλω μέσα τα τόσο μεγάλα δώρα που ζητάν τα παιδιά.

Αχ ! βρε Ντουι! Τι γράφει ο Πίντο και τι διαβάζεις εσύ; Δηλαδή, τι θα στείλεις στα παιδιά δρομάρα, κουρελάρα, φιλάρα, μπλάρα, αστράρα, πλατάρα; Πρέπει οπωσδήποτε να σε πάει ο Αϊ Βασίλης στον οφθαλμίατρο και σύντομα μάλιστα.

Αφού διάβασε όλες τις σημειώσεις του Πίντο και απόρησε για τα περίεργα παιχνίδια που ζητούσαν φέτος τα παιδιά, έψαξε στην αποθήκη και διάλεξε τα μεγαλύτερα κουτιά που βρήκε και πακετάρισε τα δώρα. Τα έδεσε με ωραίες κορδέλες και τα έδωσε στον Λόμτο τον αγράμματο νάνο να γράψει τις διευθύνσεις των παιδιών.

Η διεύθυνση του κάθε παιδιού ήταν γραμμένη σε ένα βιβλίο που είχε ο Αϊ-Βασίλης μέσα στο συρτάρι του. Πήρε το βιβλίο, πήρε και ένα χρωματιστό μαρκαδόρο και άρχισε να αντιγράφει τις διευθύνσεις. Όλοι ήταν ήσυχοι για τη δουλειά που θα έκανε ο Λόμτο γιατί εδώ και χρόνια αντέγραφε σωστά την κάθε διεύθυνση.

Άλλωστε για να κάνεις αντιγραφή, δεν χρειάζεται να ξέρεις και γράμματα. Να όμως που είχε γεράσει και αυτός πολύ και άρχισε να αντιγράφει λάθος τις διευθύνσεις; Έτσι το δώρο του Φάνη που ήταν Γιάννης αντί να πάει στην Λαμία πήγε στην Ινδία. Το δώρο της Λένης που ήταν Ελένη αντί να πάει στην Αμερική πήγε στην Αφρική. Άλλα δώρα αντί να πάνε στο Κουρδιστάν πήγαν στο Πακιστάν, άλλα αντί να πάνε στο Βόλο πήγαν στο Νότιο Πόλο, άλλα αντί να πάνε στην Ρωσία πήγαν στην Ασία.

Όταν οι νάνοι τελείωσαν όλες τις προετοιμα-

σίες, έδωσαν στον Αϊ Βασίλη τα κουτιά με τα δώρα να τα μοιράσει στα παιδιά. Μόλις ο Αϊ Βασίλης είδε ότι όλα τα δώρα βρίσκονταν μέσα σε μεγάλα κουτιά σκέφτηκε: πολύ μεγάλα δώρα θα ζήτησαν φέτος τα παιδιά, αλλά δεν πειράζει. Τα τακτοποίησε με την βοήθεια των νάνων πάνω στο έλκηθρό του και προτού ξημερώσει και ξυπνήσουν τα παιδιά, ξεκίνησε να τους τα μοιράσει. Ανυπομονούσε να δει τη χαρά που θα έκαναν μόλις θα άνοιγαν τα δώρα τους. Πού να ήξερε όμως τι μπερδέματα έγιναν φέτος!

Την Πρωτοχρονιά το πρωί όλα τα παιδιά ξύπνησαν και έτρεξαν κάτω από το δένδρο του σπιτιού τους να ανοίξουν το δώρο τους. Τι είναι αυτά; Πού είναι τα δώρα που ζητήσαμε; Μα εγώ δεν ζήτησα «κουκουτσάρες», παραπονέθηκε ο Θωμάς μόλις άνοιξε το κουτί και αντίκρισε μέσα μεγάλα κουκούτσια. Εγώ ζήτησα παπούτσια! Εγώ δεν ζήτησα «βενζινάρα», παραπονέθηκε η Μαρία μόλις άνοιξε το κουτί και αντίκρισε μια μεγάλη αντλία για βενζίνη. Εγώ ζήτησα κουζίνα!

Τα παράπονα των παιδιών ήταν πολλά και έφτασαν μέχρι τα αυτιά του Αϊ Βασίλη που ήσυχος είχε ξαπλώσει στο κρεβάτι του να κοιμηθεί. Του τα γαργάλησαν και αμέσως ξύπνησε. Άκουσε με υπομονή τα παράπονα από όλα τα παιδιά του κόσμου. Μετά φώναξε τους νάνους του να μάθει τι έγινε. Οι νάνοι κατέβασαν το κεφάλι τους, παραδέχτηκαν τα λάθη τους, ζήτησαν συγγνώμη από τα παιδιά και υποσχέθηκαν ότι του χρόνου την ημέρα των προετοιμασιών θα παίζουν αυτοί χιονοπόλεμο και θα φτιάχνουν χιονάνθρωπο έξω στην αυλή και θα αφήσουν τους νέους να αναλάβουν όλη τη δύσκολη δουλειά της προετοιμασίας των δώρων.

Πιστεύω και εσείς να συμφωνείτε μαζί τους. Όσο για φέτος, τα παιδιά τους συγχώρεσαν και φώναξαν όλα μαζί με δυνατή φωνή, τόση που την άκουσε και ο Πίντο.ππ

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ-ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

